

Posudek oponenta
na diplomovou práci Filipa Drnce
na téma „Vývoj legislativního procesu EU“
(Plzeň, 2015, 56 číslovaných stran)

I.

Téma práce

Autor si zvolil za téma svého díla otázku legislativního procesu v rámci EU a jeho historický vývoj. Jedná se o mnohdy opomíjenou otázku, která působí technicky a nezáživně, nicméně s autorem lze souhlasit v tom, že detaily procesu přijímání právních aktů jak legislativních, tak i nelegislativních, jsou ve výsledku velmi podstatné pro výsledný způsob fungování celé EU. Jejich znalost je rovněž klíčová pro případné prosazování zájmů na úrovni EU. Proto považují volbu tématu za velmi vhodnou a poměrně originální.

II.

Splnění cílů práce, obsahová úroveň

Samotná práce se dělí na 9 číslovaných kapitol, jejichž struktura však postrádá bližší logiku. Autor z číslování vyjmul úvod, ovšem naopak do číslovaných částí zahrnul závěr, za číslované kapitoly označuje rovněž anglické resumé a bibliografii. Z hlediska rozsahu jde o práci, která jen velmi těsně splňuje požadavky na minimální rozsah, když závěr práce končí na str. 51. Ačkoli nejde o klíčový parametr díla, které má být hodnoceno především podle svého obsahu a přínosu, a nikoli pouze formálně z hlediska splnění administrativních a formálních požadavků, velmi často existuje souvislost mezi rozsahem diplomových prací a mírou porozumění zvolenému tématu (v řadě případů čelí nejlepší studenti naopak problému jak zvolené téma zkrotit na přijatelný počet stran, aby se z práce nestala odborná monografie). V posuzovaném případě autor sice z hlediska obsahového naplnil zadání, nicméně jde o pojednání spíše učebnicové, bez hlubšího vkladu studenta. Ačkoli si student vytkl za cíl obohatit práci o své vlastní zkušenosti z prostředí lobbingu v rámci EU a přinést „neobvyklé pohledy na legislativní proces inspirované prostředím lobbingu“, z hlediska oponenta bohužel hodnocené dílo takové pasáže téměř neobsahuje. Z obecného pohledu na sebe jednotlivé kapitoly díla logicky navazují, postupně téma rozvíjí, nejsou vnitřně rozporné, popisují všechny důležité aspekty tématu, a z toho hlediska nemá práce žádné zásadní vady.

III.

Teoretická úroveň práce

Z hlediska teoretické úrovně je možné dílo kvalifikovat jako spíše průměrné. Za nejzajímavější a nejhodnotnější části, které přesahují obvyklý učebnicový rámec, považuje oponent kapitoly 5 a 6, které jsou věnovány tzv. procesu komitologie a právě úpravě lobbingu v rámci EU. Je škoda, že tyto kapitoly autor nebyl schopen rozšířit na větší rozsah, právě zde byla možnost detailně prokázat získané zkušenosti. Stejně tak by práci prospělo eventuální zařazení případové studie, na níž by student mohl dokumentovat konkrétní postup při prosazování zájmů hypotetického klienta v prostředí legislativní tvorby v rámci EU. V některých ohledech se autor vyhýbá detailnímu rozboru popisovaných institutů. Ačkoli tedy jinak otvírá podstatné a zajímavé otázky, nechává je dále nevysvětlené. To se týká např. nelegislačních právních aktů, které jsou velmi stroze analyzovány na jediné straně 37, přestože by si zasloužily detailnější rozbor. Proto jsou k tomuto tématu směřovány doplňující otázky o ústní obhajobě. Stejně tak by teoretické úrovni prospělo, pokud by student dokázal zařadit návrhy, jak současnou praxi legislativního procesu zlepšit, ať už by se jednalo o nápady převzaté, inspirované jinými autory nebo přímo vlastní autentické návrhy.

IV.

Formální úroveň práce

Z formálního hlediska je hodnocená práce napsána praktickým způsobem, ale přitom z většiny přesným odborným jazykem. Dílo obsahuje jen minimum překlepů a je psáno bez zásadních gramatických chyb či jiných jazykových prohřešků. Pozitivně je nutné hodnotit využití zahraniční literatury, práce celkově obsahuje korektní a široký citační i poznámkový aparát. Oponent proto k formální úrovni celé práce nemá žádné výhrady.

V.

Klasifikace práce a náměty na rozpravu

Přes shora naznačené připomínky a námitky oponent považuje práci za schopnou ústní obhajoby, v níž by měl autor dostat možnost napravit kritizované nedostatky. Písemnou práci oponent předběžně hodnotí mezi velmi dobře a dobře, konečný výsledek však bude záviset i na úrovni ústní obhajobě.

Při ústní obhajobě by se student měl zaměřit na následující otázky:

V jakých oblastech je Rada silnějším hráčem v legislativním procesu, než Evropský parlament (jak tvrdíte na str. 11)?

Vysvětlete, jaký je přesně rozdíl mezi nelegislativními právními akty v přenesené působnosti a těmi prováděcími a jaký je v současnosti právní základ pro přijetí obou těchto právních aktů?

Lze srovnat unijní úpravu nelegislativních právních aktů s českou úpravou podzákoných právních norem přijímaných exekutivou (nařízení vlády, vyhláška ministerstva)? V čem jsou tyto instituty podobné, v čem se naopak liší?

V Plzni dne 21.04.2015

Mgr. Tomáš Krivka